

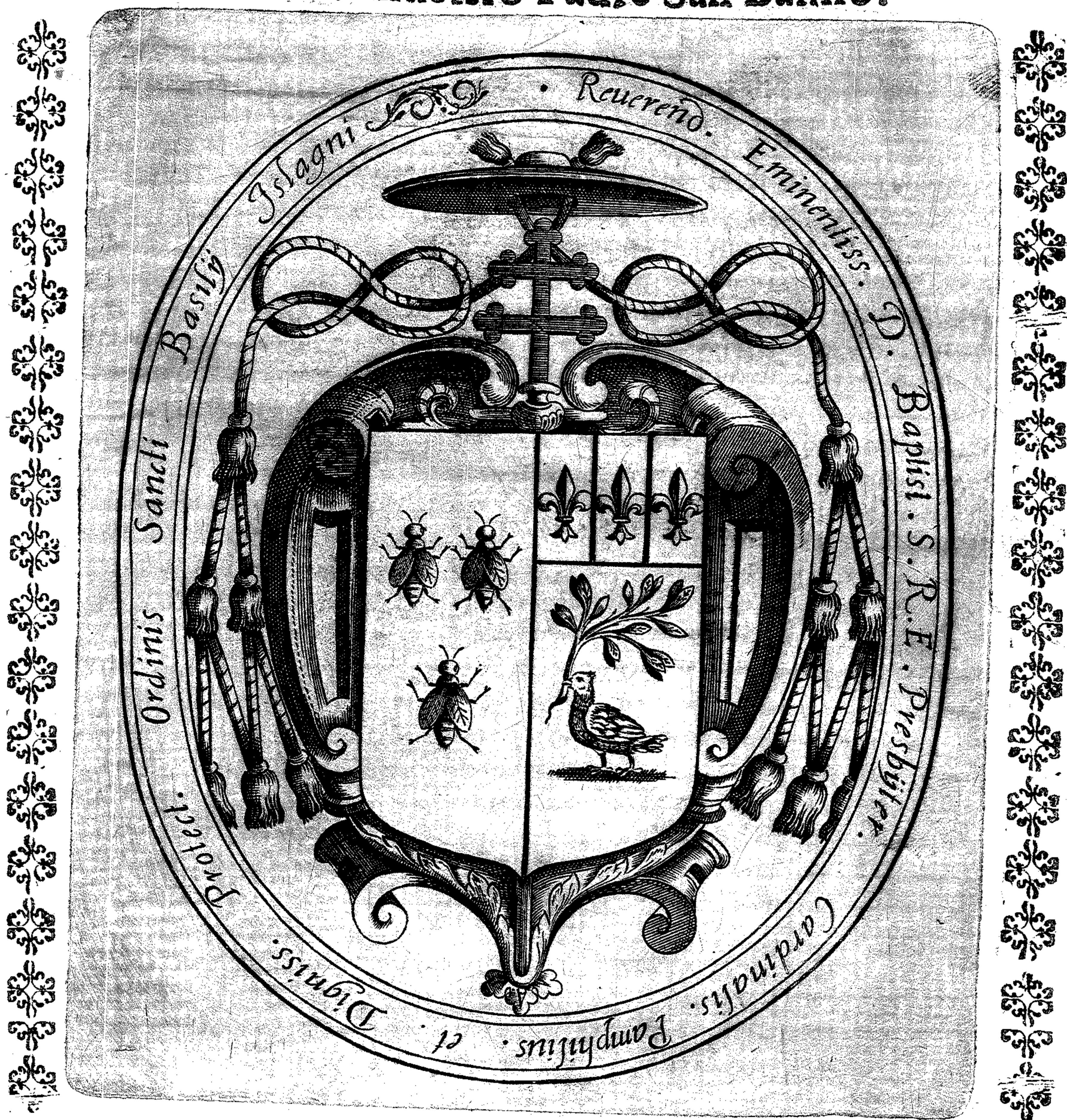
I N F O R M E

A L

EMINENTIS^{MO}

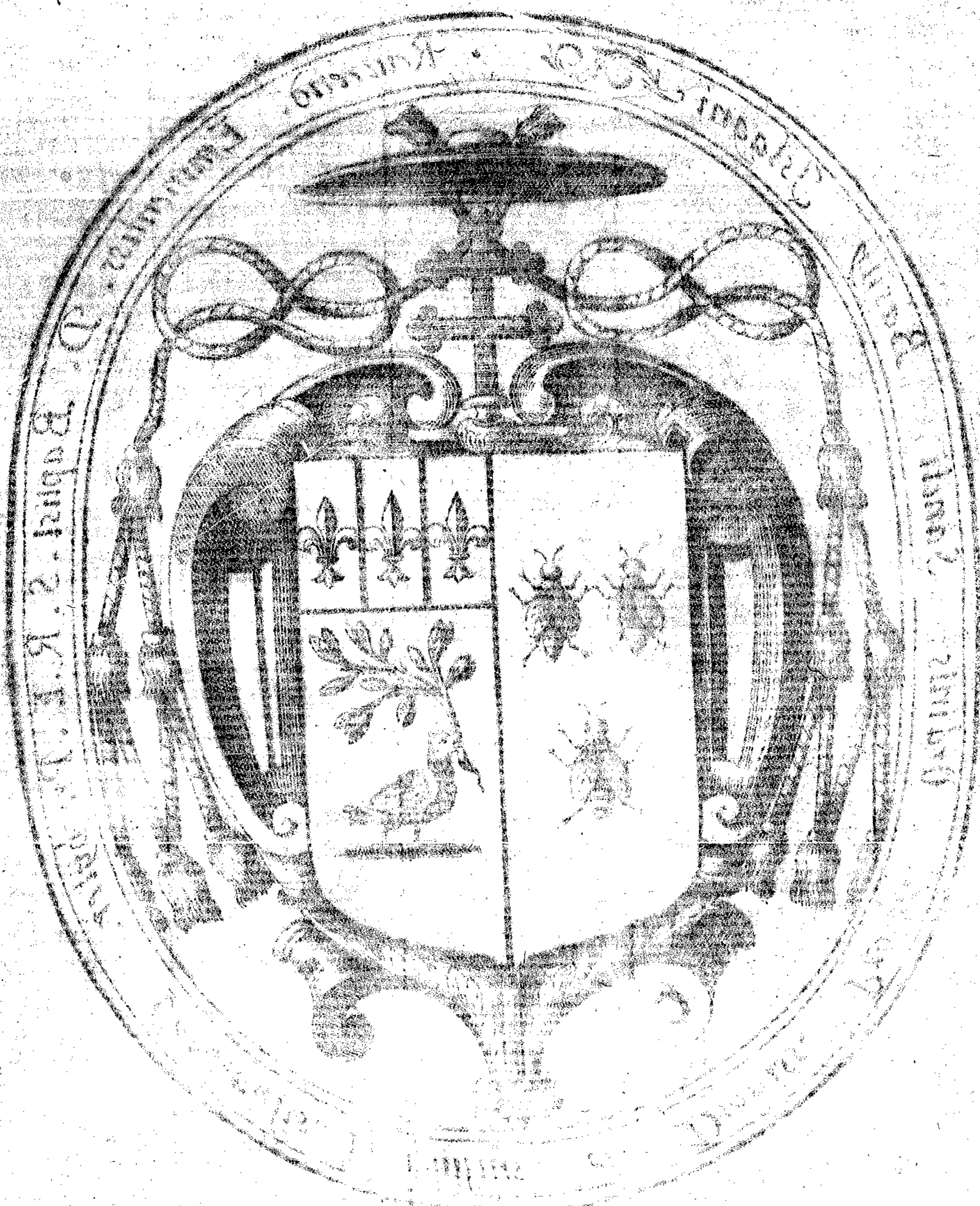
Y REVER^{MO} SENOR

DON IOAN BAPTISTA PAMPHILIO,
PRESBYTERO, CARDENAL DE LA SANTA
Romana Iglesia, y Protector dignissimo de la
Orden de nuestro Padre San Basilio.

POR EL PADRE FRAT MARTIN FERNANDEZ HERMOSO,
Prior del Colegio de San Basilio de Sevilla. Año de 1638.

A LA
 EMINENTIS
 Y REVERENDISIMO
 DON JOAN BAPTISTA RAMER
 PRESBYTERO, CARDENAL DE LA SANTA
 Romana Iglesia y Protector dignissimo de la
 Orden de nuestro Padre San Basilio

DON JOAN BAPTISTA RAMER
 PRESBYTERO, CARDENAL DE LA SANTA
 Romana Iglesia y Protector dignissimo de la
 Orden de nuestro Padre San Basilio

Eminentissimo, y Reuerendissimo Señor. 2

SACARON A LVZ LOS REVERENDISSIMOS Padres de nuestro Conuento de Madrid, vna Estampa de nuestro Padre San Basilio Magno, con su Abito de Cogulla, y algunos atributos, que la Historia le aplica, el año de 1634. Huuo luego contradicion de que no se estampase mas (como si fuera estampa efandosa, y aduersa a la Historia) por parte de la nobilissima Congregación Benedictina, alegando ser contra la Historia, y decreto del Concilio de Trento, ses. 25. valiendose de la Inquisicion Suprema; y vltimamente de la Congregacion Eminentissima de Regularibus; diziendo así.

Decretum Sacrae Congregationis Eminentissimorum, & Reuerendissimorum Dominorum Sacrae Romanae Ecclesiae Cardinalium, à Santissimo Domino Papa Urbano 8. Sanctaeq; Sede Apostolica ad indicem librorum, eorūdemque permissionem, prohibitionem, expurgationem, & impressionem, in vniversa Republica Christiana, specialiter deputatorum, vbiq; publicandum.

N. 1. *Sacra Congregatio indicis ad extinguendos inter Sacros Religiosorum Ordines questionum fomites, & ob non seruata sacri Concilij Tridentini praecepta, decreuit, & mandauit, sub pœnis in sacro Romano indice librorum prohibitorum, & sacris Canonibus contentis, de medio tollendam esse, & à fidelium oculis amouendam effigiem Sancti Basilij Magni Cucullati, habitu prorsus Benedictino; Regularum suarum codicem sinistra manu tradentis, quatuor sanctis Patribus, Religiosorum Ordinum fundatoribus, coram se genuflexis, de quo dextero latere sese praebeantibus, in conspectum ceterorum Ordinum, etiam Militantium fundatoribus, additis sub effigie verbis, ad reuocandam vitam communis Canobitae originem, in eiusdem sancti Patris institutione, Typis aeneis expressam à Ioāne de Noert, anno millesimo sexcentesimo trigesimo quarto. Ac proinde districtè inhihet omnibus, & singulis Christi fidelibus, ne dictam effigiem impressam, pictam, seu sculptam, apud se detineant, illamq; si quomodolibet apud eos extiterit, locorum ordinarijs, aut Inquisitoribus, statim exhiberi iubet. Impressoribus vero, incissoribus, pictoribus, & sculptoribus sub pœnis ijsdem, alijsq; arbitrio sanctae Congregationis, prohibet omnino; ne huiusmodi effigiem moliantur imposterū, necnon formas quascunq; statim à praesentis decreti notitia infringi praecepit, ac deleri; atq; ita vbiq; locorum ab omnibus, & quibuscunq; seruari decreuit.*

In quorum fidem, manu, & sigillo Eminentissimi, & Reuerendissimi Domini Cardinalis Pij praesens decretum signatum, & munitum fuit, die duodecimo Decembris, anno millesimo sexcentesimo trigesimo sexto. C. Cardinalis Pius. Locus sigilli ✠
Frater Ioannes Baptista Marinus Ordinis Praedicatorum.

2 Deesse salir a la defensa, considerando el Derecho me le concedia; Defensa ex lege naturae, cunctis moralibus, communis, summi voluntate Dei, gentiumq; consensu comprobata, vna cum modo orta, & desitura, cui neq; ciuiles, neq; Pontificiae, leges hominum placito nixè, & chartis exaratae, derogare possunt: non est enim hac ab omnibus facta lex, sed ab ipsa natura in omnium hominum pectoribus, atq; animis insculpta, inscripta, infixa: iuxta Fr. Guicciardim. hist. lib. 10.

3 Mas considerando lo arduo de la materia, y lo copioso de aduersarios, temeroso aduerti deuia temer tal batalla; porque quando ad res quidem respicimus, & difficultates expendimus, à quibus boni efficax operatio, quasi quoddam retinaculo impedita, detinemur, correlabimur, vt prorsus de nobis ipsis desperemus: Dixo mi gran Padre a san Atanasio epist. 51.

4 Con este temor no publique, ni saque a luz los lugares de historia, que fauorecen mi justicia, por espacio de tres años, imitando a mi gran Pa-

dre, que por espacio de otros tres años no respondiò a otras calumnias mayores: *Et nobis igitur iam in tertium usq; silentij annum immitabilis visa est Propheta gloriatio illa, qua dicit; Factus sum sicut homo non audiens, & non habens in ore suo redargutiones, epist. 79.*

5 Mas ya cumplidos, a la calumnia propuesta, es justo responder (como dize mi gran Padre epist. 63.) *Quoniam verò ad calumnias tacendum non est. Y dà la razon, ut contradicendo nos ipsos, ulciscamur, sed ne mendacio in offensam progressum permittamus, aut eos, qui se ducti sunt damno, qui afficiuntur, inherere sinamus: principalmente enseñandome en la epist. 79. ya citada; Tempus esse tacendi, & tempus loquendi, sermo est, Ecclesiastæ, & nunc igitur quoniam abunde sat silentij, hætenus præcessit opportunum, acinceps erit, ut ad patefactionem eorum, quæ ignorantur os nostrum aperiamus.*

6 Y ya que salgo a la defensa, para que mi temor cesse, como hijo de V. Reuerendissima Eminencia, imploro el patrocinio, y amparo de Padre, que acostumbra hazerme; *Quando verò ad honestam illam gravitatem tuam conuertimur, ac cogitamus, quod Ecclesiasticarum infirmitatum Dominus noster medicum constituerit, animos resumimus, & experationis lapsu ad spem rerum meliorum erigimur. Y para conseguirle; Necessarium mihi visum est, & hoc hominibus proponere, vestræq; prudentiæ scribere: Pronosticando de la bondad de V. Reuerendissima Eminencia se verificaràn en mi las palabras del Patientissimo, que dizen; Si reuersus fueris ad Omnipotentem, edificaueris, & longè facies iniquitatem à tabernaculo tuo, dabit pro terra silicem, & pro silice torrentes aureos; eritq; omnipotens contra hostes tuos. Iob c. 22. Y con gran propiedad podrè dezir a V. Reuerendissima Eminencia las palabras que mi gran Padre dixò a San Atanasio; Quanto Ecclesiarum languores auctiores exaserunt, tantò uniuersi ad tuam conuertimur integritatem, vnâ nobis malorum consolationem. In tua tutela relictam esse credentes, qui & præcum virtute, & scientia rerum gerendarum, quæ, quid optimum factum sit, admonere potest, & horribili ista tempestate conseruare. Nos ab omnibus, qui aliquantulum integritatem tuam, vel auditu, vel experientia cognouerunt, crederis; si verò digni habemur, adiutorio præcum tuarum, ut & videamus te, & bonis, quæ in te sunt perfruamur, & ad historiam vitæ nostræ, (& habitum Religionis nostræ) congressum cum magna, verè, & Apostolica mente tua adiecerimus, omninò, & exequò respondentem totius vitæ nostræ adfectionibus consolationem nos Dei, solita benignitate accepisse, reputabimus in epist. 49. Tu verò, ò diuinum, ac sacrum Caput doce nos quousq; progrediendum nobis sit in adscribenda spiritui diuinitate, à quibus utendum vocibus, & quousq; ista doctrina sit administranda, ut habeamus ista contra aduersarios, in epist. 32.*

7 Para inteligencia de nuestra doctrina, y verificacion de nuestra justicia (Eminentissimo señor) es necesario aueriguar, si la Estâpa de nuestro Padre San Basilio Magno, arriba referida, con su Cogulla, y Atributos sean contra el santo Concilio de Trento: y para su prueba pongamos por question.

**AN STATVÆ; ET IMAGINES IN
veteri testamento fuerint prohibite?**

Sit igitur conclusio.

8 **N**ULLAM, tam spiritualium, quàm corporaliũ rerũ imaginem suapte natura, esse prohibitam: An verò iustis de causis præcepto aliquo positivo fuerit hominibus vsus Imaginum interdictus: iuxta, venerabil. Bedæ, Presbiter. Temple Salomonis, cap. 19.

19. Pater Gabri. Vazquez, multi DD. affirmant (inquit) nunquam nec in lege veteri Imaginum picturam, aut sculturam, statuarum immo, nec ipsarum debitum cultum, sed solam idolatria adorationem, fuisse prohibitam. Y dá la razon; Ne scilicet eas populus culto diuino sicut Gentiles, sua idola prosequeretur: in lib. de Adoratio d. 4. cap. 2. fol. 78. Ioannes Aurelianens. lib. 2. de cultu Imaginum: in 5. to. lib. sacra, S. Thom. 3. p. q. 25. art. 3. ad primum: Vualdin. tom. 3. cap. 152. Burgen. in 2. addit. ad Lyrum, in illud exodi 20. nō facies tibi sculptile, Caietan. Exodi citatum, Alanus opusc. Dialog. 4. cap. 21. Sanderus, lib. de Imaginibus, cap. 7. Alphonsus de Castro, contra hereses, verbo Imago, heresi. 1. circa finem: Frācisus Surrianus lib. 3. de characteribus dogmaticis: Pameliū in annotationibus ad 2. lib. Tertuliani contra Martionem, num. 141. Pater Pineda, lib. 7. de rebus gestis ā Salomone, cap. 15. num. 4. & alij DD.

9 Probatur, quia nunquam intelligitur prohibitum id, quod nullo modo aduersatur fini legis, finis autem preceptorum primæ tabulæ est, ut seruetur Deo suus honor illibatus, ut patet ex initio Decalogi; Ego sum Dominus Deus tuus. item ex illa comminatione; Ego sum Deus Zelotes. Item, ex illa explicatione Exodi 20. Non facietis mecū deos aureos, & deos argenteos. Item, ex Leuit. 26. Non facietis sculptile, & idolum, & adoretis. Denique ex illo Esaie 42. Ego Dominus gloriam meam alteri non dabo, & laudem meam sculptilibus, ad imago non facta ad venerationem, non aduersatur honori Dei. Non igitur est prohibita iuxta Illustris. Belarmi. cap. 7. de Imaginibus sanctorum, lib. 2. tom. 1. fol. 1559.

10 Secundo probatur Iudæis igitur, quoniam ad simulacra colenda erant propensiores, hæc iussa sunt. Nos autem, quibus, (ut theologicè loquar) datum est, ut superstitiosum errorem fungentes, ad veritatem cognoscentes, purè cum Deo versemur, eique soli seruiamus, infantiam, quæ prætereuntes in virum perfectum euadamus, non sumus amplius sub pedagogo intelligit. sub lege, & antiqua prohibitione, hætenus Damascenus noster orat. 1. de Imaginibus. Ergo non est prohibita. Vide art. 4. Adriani Papæ, 1. ad Carol. Magnum, tom. 3. Concilior. fol. 208. sententia diui Athanasij. idem dixit.

11 Tercio probatur, omnis enim imago siue Angelorum, siue Prophetarum, aut Apostolorum, aut Martyrum, aut aliqui iustorum virorum in nomine Dei facta, sancta est. Nos verò in memoriam sanctorum imagines facimus ob recordationem sanctorum, imagines tantum pingi, venerari, & coli, quos clarè constant seruos Dei, & pro nobis apud deitatem obseruantes, & intercedentes, hætenus Concil. General. 2. Nicen. in act. 2. iuxta. Sur. tom. 3. fol. 69.

12 Quarto probatur ex authoritate Theodos. Episcop. Amori. Ipse igitur sacra imagines, & pictura, tum musaicis operibus, tum colorum materia delineatæ, in nostram doctrinam, zelum, & typum eriguntur, & pictæ sunt. Et Theodorus Episcopus mirorum dixit venerabilium imaginum traditio, ut videtur, necessaria est, & legitima. Et Adrianus Papa in epist. ad Imperatores desumpta à Basilio Papa, in Iulian. (& in 7. synodo, act. 2. allegat) inquit imaginum illorum honore, & palam adoro, hoc enim nobis traditum à sanctis Apostolis non est prohibendum. Ita Eminentissimus Belarmin. de imaginibus, cap. 12. tom. 1.

13 Quinto probatur ex authoritate Tharasi, Patriarch. sanctissimus, inquit, adhortatur pater, & facultatem dat in fine, ut qui velet martyrium certamina depingere faciant. In act. 2. Concil. 2. Nicen. ut supra, & Asterius Episcopus Amasac de sancta Eufemia martyr, inquit; Ciues autem, & sacrificij sodales, propter quod mortua est, veluti virilem, & sacram admirantes virginem, capsam exponentes laudibus illam efferunt, festumque annum, cum summa, & totius populi solemnitate celebrant. Pictor autem, & ipse pietatis studiosus uniuersam historiam, quo potuit artificio prope causam in sindone effigians sacrum hoc spectaculum ibi dedicauit: sic similiter in nostro casu; ergo non est prohibendum. Ratio est assumpta ab eodem Concilio 2. Niceno; nam quod scriptura dicit hoc illo representant.

14 Y quando esta dicha Estampa fuera causa, o motiuo para los idiotas de algun

